

Forfatter: Michaëlis, Karin

Titel: BREV TIL: Nansen, Betty FRA: Michaëlis, Karin (19uu-08-06)

Citation: Michaëlis, Karin: "BREV TIL: Nansen, Betty FRA: Michaëlis, Karin (19uu-08-06)", i *Kvindehjærter*, GYLDENDALSKE BOGHANDEL NORDISK FORLAG, s. 182. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002137185-000-shoot-L002137185000021.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Kvindehjærter

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Michaëlis, Karin, *Kvindehæjter*,

6. August.

Kære Maizia!

Tak for Deres Brev, og fordi De saa venligt beder mig komme til Koncerten, men det lader sig ikke saa godt gøre paa dette Tidspunkt. Ellers vilde det rigtig have glædet mig at høre Dem, selvom jeg jo ikke er musikalsk.

Jeg kan da nu forstaa, at De — heldigvis — er blevet Dem selv igen, siden De saa flittigt dyrker Deres Instrument. Jeg var helt bange, at De skulde begaa Uforsigtigheder med denne svenske Baron.

Arbejdet er en Velsignelse, jeg selv vilde kun ønske, jeg havde noget mere at tage mig til, saa glemmer man saa rart at gruble over de Ting, der dog ikke bliver anderledes.

Nu er Niels hjemme igen, og alt er i sin gode Gænge. Vi gaar lange Ture og har det i det Hele taget næsten som før. Men naturligvis er man i den første Tid en lille Smule fremmed overfor hinanden s. 183 efter saa lang Adskillelse. Vi har jo begge vænnet os til at være alene og ikke spørge nogen til Raads. Og som de voksne Mennesker, vi er, kan det jo af og til falde lidt vanskeligt at have samme Mening. Niels er noget nervøs og træt, men det er kun rimeligt, en saadan Krise sætter jo og maa sætte sine Spor.

De maa ikke forundre Dem over, at mit Brev ikke bliver synderlig langt, her er saa meget at gøre, nu Høsten nærmer sig, og der er en hel Del at ordne med nye Folk og den Slags.

Vi tænker saa smaat paa at sælge Sophienborg eller maaske mageskifte med en eller anden Gaardovre i Jylland. Den jyske Natur er jo baade smuk og ejendommelig, og da Niels er fra Jylland, passer den ham ligesom bedst. For mig vil det sagtens være lidt svært at opgive Stedet her, men jeg er jo ikke Barn mere, og hvem kan sidde paa én Plet hele sit Liv! — Det kan ogsaa være, vi kun sælger og saa slaar os ned i Udlandet.

Som en Nyhed, der ikke er til at forvinde, kan jeg fortælle Dem, at Yvonne gifter sig igen.

Hun skrev det til mig for et Par Dage siden, s. 184 og da hun ikke spørger mig om mit Raad, er jeg afskaaret fra at sige hende min Mening. Jeg har jo nok nu og da hørt, at Kvinder forglemmer alt over en pludselig opstaaet Lidenskab og gifter sig langt under Stand og Vilkaar, men Yvonne forekom mig saa ulig den Slags Kvinder.

Og hun synes heller slet ikke at være forblindet af Skønhed eller ydre Fortrin, i Grunden skriver hun saa roligt og fornuftigt. Hun boede, som De véd, derovre i Horsens, dér har hun lært ham at kende. Hun siger selv, at han er hverken smuk eller ung eller klog eller indtagende, tilmed usselig fattig, men han vil være god imod hende. Hun gifter sig med ham, fordi han vil være god imod hende. Niels mener, det kommer af, at hun ikke har kunnet udholde Ensomheden, og han forstaar saa godt, at hun nøjes med hvadsomhelst for blot at have nogen at være sammen med.

Niels har selv lidt saa ubeskriveligt, fordi han var alene.

Held og Lykke til Koncerten med det smukke Formaal. Men jeg vil jo rigtignok haabe, den ikke giver Dem altfor meget Blod paa Tanden efter at s. 185 fortsætte. Jeg synes, vi Mennesker først og fremmest maa blive paa den Plads, hvor vi nu en Gang er sat, og se at faa det bedst mulige ud af Forholdene.

Niels føjer sin bedste Hilsen til min. En anden Dag skriver jeg mere.

Betzy.